

Economie

'Belastingboef' wijst naar ING

Tom Krelling
Amsterdam

Erwin de Ruiter heeft bijna dertig jaar zijn klanten geholpen om via zijn trustkantoor Cauter zo min mogelijk belasting te betalen. Maar de afgelopen tijd heeft hij eens goed over 'de moraliteit' van dat werk nagedacht, vertelt hij deze maandag de rechtbank in Amsterdam. En toen vroeg hij zich af: Is het een goede zaak om klanten te helpen bij het omzeilen van belasting? 'Wil je daar betrokken bij zijn? Ik niet meer.'

Maar de komende weken zal hij zich nog wel moeten verantwoorden voor wat justitie een 'valse facturenfabriek' noemt. Want het Openbaar Ministerie verdenkt De Ruiter en zijn medeverdachte Edward P. van het witwassen van 75 miljoen euro en 30 miljoen dollar voor hun klanten, die met hun hulp belasting in hun eigen land ontdoken.

Dat ging ongeveer zo. Een klant met een bedrijf in Europa meldde zich bij het trustkantoor van De Ruiter. En via een belastingstructuur ging het geld van het bedrijf van die klant, via een Nederlandse vennootschap van het trustkantoor naar een bedrijf op een exotische locatie, waarvan die klant ook eigenaar was. Om het dan legaal te laten lijken, werden er wat valse facturen opgesteld voor bijvoorbeeld advieswerk, volgens justitie.

De zaak begon in 2010 nadat zijn ex-zakenpartner Sam van Doorn aangifte tegen hem had gedaan. Wat de zaak interessant maakt is de betrokkenheid van ING als huisbankier van het trustkantoor van De Ruiter. In een interview met NRC wees hij eerder naar die samenwerking ter verdediging. 'Westonden onder toezicht van De Nederlandse Bank en ING was onze huisbankier, niet een of andere vage bank.'

Maar nu ING onlangs een schikking met justitie heeft gesloten vanwege betrokkenheid bij witwaspraktijken, heeft dat argument wat aan kracht verloren. En het was precies wat Van

Doorn bij zijn aangifte zei: dat hij ING meerdere keren had gewaarschuwd dat er via hun rekeningen werd witgewassen, maar dat ze niets deden.

Toch zijn medewerkers van de bank of ING zelf niet aangemerkt als verdachte voor hun betrokkenheid bij transacties waarvoor justitie De Ruiter en P. wel verwijten maakt. Uit het oogpunt van efficiëncy onderzocht justitie slechts een paar witwaszaken.

De Ruiter wijst alle beschuldigingen van de hand. Valse facturen, geantendeerde stukken? Hij weet nergens van, want hij was in 2007 naar Dubai geëmigreerd, was nog wel eigenaar van het trustkantoor, maar de leiding lag bij Edward P. Natuurlijk zullen er her en der wel wat foutjes zijn gemaakt, zegt De Ruiter. 'Maar dat gaat om trivialiteiten. Een valse-facturenfabriek? Dat is elk trustkantoor dan.'

Maar zijn medeverdachte P. zegt tegen de rechtbank dat hij 'enorm ge-

“

**Een valse
facturenfabriek?
Dat geldt dan voor elk
trustkantoor**

Erwin de Ruiter heeft volgens het OM 96 miljoen witgewassen

schrokken' is van het beeld dat de opsporingsdienst FIOD heeft geschetst. Als de rechtbank hem allerlei facturen en contracten voorhoudt, moet P. toegeven dat hij niet alle contracten bekeek. 'Ik had het soms zo druk. Waarom zijn handtekening er dan op stond? 'Dat is inderdaad dom.' Nee, achteraf zijn er best wel wat dingen niet zo handig, erkent P.

De komende weken zal de rechtbank de zaak behandelen. De Ruiter liet op de gang alvast weten dat hij wordt vrijgesproken. Want hij heeft nooit iets illegaals gedaan, zegt hij. 'Wij deden wat Apple en Starbucks ook deden.'